

Til Danva

Kontor/afdeling
Forsyning-Vand

Dato
6. marts 2020

J nr. 2019-4950

Vedrørende spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10

Under henvisning til henvendelse af 16. august 2018 om spildevandsbetalingsloven og reglerne om opgørelse af areal i forbindelse med beregning af vejbidrag for statsveje kan Energistyrelsen generelt vejledende oplyse følgende.

Energistyrelsen skal indledningsvist bemærke, at styrelsen ikke udtaler sig om konkrete og/eller verserende sager. Energistyrelsen er ikke vidende om, at der pt. er verserende retssager om spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10.

En vejledende udtalelse er udtryk for Energistyrelsens fortolkning af de pågældende bestemmelser i lovgivningen. Indholdet er alene vejledende. I tilfælde af uenighed om forståelsen af reglerne træffes den endelige afgørelse af domstolene.

DANVA har den 16. august 2018 stillet følgende spørgsmål:

1. Er beregningsgrundlaget for det statslige vejbidrag det matrikulære areal?

Med det "matrikulære areal" mener vi det samlede areal inden for matrikelgrænserne af en matrikel, hvorfra der ledes vejvand fra en statsvej til et spildevandsanlæg. Hvis de matrikulære arealer er beregningsgrundlaget, er det forholdsvist enkelt at gøre op og administrere.

2. Hvis der er tale om at det bidragspligtige areal skal opgøres på anden vis end det matrikulære som nævnt under punkt 1, ønsker vi retningslinjer for, hvordan arealerne så skal gøres op.

DANVA har den 30. august 2018 stillet et supplerende spørgsmål om statsligt vejbidrag.

På baggrund af de nævnte to henvendelser fra DANVA har Energistyrelsen den 12. november 2018 anmodet Miljøstyrelsen om at fremsende relevant vejledning om miljøbeskyttelseslovens regler om vejers tilslutningspligt og selskabets forsyningspligt i forhold til statsveje.

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Miljøstyrelsen afgav den 19. marts 2019 et bidrag til Energistyrelsen vedrørende svaret på DANVA's henvendelse af 30. august 2018 om Miljøbeskyttelsesloven, herunder spildevandsbekendtgørelsen.

Energistyrelsen har den 26. september 2018 fremsendt DANVAs henvendelse af 16. august 2018 til Vejdirektoratet til orientering. Vejdirektoratet har den 14. november 2018 på eget initiativ fremsendt en udtalelse om DANVAs henvendelse til Energistyrelsen med kopi til DANVA.

Energistyrelsen har den 4. oktober 2019 sendt udkast til nærværende udtalelse og udkast til udtalelse vedrørende henvendelsen af 30. august 2018, hvori Miljøstyrelsens bidrag af 19. marts 2019 indgik, til DANVA og Vejdirektoratet med henblik på modtagelse af eventuelle bemærkninger.

DANVA og Vejdirektoratet sendte bemærkninger til Energistyrelsen den 28. oktober 2019 til styrelsens udkast til svar på DANVAs henvendelser af 16. og 30. august 2019. Energistyrelsen har den 30. oktober 2019 sendt disse bemærkninger til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen har den 12. december 2019 oplyst, at Miljøstyrelsen ikke finder anledning til at afgive bemærkninger til nærværende udtalelse vedrørende DANVAs henvendelse af 16. august 2018.

Vejdirektoratets bemærkninger af 28. oktober 2019 har givet anledning til, at der i denne udtalelse er sket præciseringer i beskrivelsen af retsgrundlaget og i selve udtalelsen. Disse præciseringer vedrører lov om udstykning og anden registrering i matriklen, for så vidt angår terminologien vedrørende udskillelse af offentlige vejarealer i matriklen.

DANVA oplyste den 28. oktober 2019 følgende om praksis vedrørende anvendelsen af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10: "Det har været fast og udbredt praksis i vandsektoren årtier tilbage, at vejbidrag for afledning af vand til spildevandsselskabers (tidligere kloakforsyningers) anlæg fra statsveje beregnes efter statsvejenes matrikulære arealer. DANVA kender ikke til selskaber, der ikke har anvendt denne praksis." Vejdirektoratet oplyste den 28. oktober 2019 følgende: "Der er i praksis en anerkendelse af, at der kun opkræves for den del af en vejstrækning, der er tilsluttet spildevandsanlægget. Det er kun enkelte spildevandsselskaber, som er af den opfattelse, at der kan opkræves bidrag for vejstrækninger, der ikke er tilsluttet spildevandsanlæg eller for hele arealet af statsvejnettet indenfor spildevandsplanen i den pågældende kommune." Udover disse to udtalelser har Energistyrelsen ikke i øvrigt nærmere viden om praksis. På denne baggrund er omtalen af "Praksis" i denne udtalelse ikke uddybet.

Energistyrelsen har valgt, at svaret på henvendelsen af 16. august 2018 ikke længere skal afvente svaret på henvendelsen af 30. august 2018.

Det skal bemærkes, at Energistyrelsen med denne vejledende udtalelse vejleder generelt om reglerne vedrørende areal-begrebet nævnt i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10. Opkrævning af statsvejsbidrag i henhold til § 2 a, stk. 10, forudsætter, at det i henhold til spildevandsbetalingsloven, herunder reglerne i miljøbeskyttelsesloven m.v. om vejers tilslutningspligt og selskabets forsyningspligt, er aktuelt at opkræve statsvejbidrag. Med denne udtalelse vejledes der ikke om gældende regler om, hvornår det er aktuelt at opkræve bidrag i henhold til § 2 a, stk. 10. Denne udtalelse indeholder således heller ikke vejledning om, hvorvidt et spildevandsselskab har pligt til at opkræve statsligt vejbidrag i henhold til spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, eller betaling ud fra et andet grundlag i tilfælde af en ulovlig tilledning.

Retsgrundlaget og Energistyrelsens vurdering heraf

Reglerne om et spildevandsselskabs pligt til at opkræve vejbidrag for statsveje fremgår i dag af § 2 a, stk. 10, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber mv., der har følgende ordlyd:

”Stk. 10. For statsveje fastsættes med udgangspunkt i kubikmetertaksten, jf. stk. 4, et årligt vejbidrag beregnet ud fra en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² areal, hvorfra spildevandet tilledes til et spildevandsforsyningsselskab. Hvis vandafledningsbidraget er opdelt i en fast og en variabel del, jf. stk. 7, betaler statsveje alene den variable del af bidraget beregnet ud fra den i stk. 7 nævnte variable kubikmetertakst.”

Den seneste lovbekendtgørelse med efterfølgende ændringer kan ses her: [spildevandsbetalingsloven](#)

Lovens § 2 a, stk. 10, indeholder en særlig regulering i forhold til statslige veje. Da § 2 a, stk. 10 må anses for at være *lex specialis*, følger det heraf, at lovens øvrige generelle bestemmelser om opgørelse af tilslutningsbidrag og årligt vandafledningsbidrag ikke gælder for statslige veje i det omfang, der i reglen i lovens § 2 a, stk. 10, er fastsat særlige regler for statslige veje.

Det er Energistyrelsens vurdering, at indholdet i den nugældende § 2 a, stk. 10, første gang er fastlagt med reguleringen af statsvejsbidrag i spildevandsbetalingsloven i 1987.

Lovregulering m.v. vedrørende statsligt vejbidrag

- *Reguleringen i 1987*

Lovens ordlyd og forarbejder

Den første regulering i spildevandsbetalingsloven af statsvejsbidrag blev fastsat i 1987 i § 2, stk. 5, jf. stk. 1, jf. lov nr. 863 af 23. december 1987:

”§ 2. Tilslutningsbidraget fastsættes som et engangsbeløb, der forfalder, når ejendommen tilsluttes eller kan tilsluttes spildevandsanlægget. Bidragets størrelse fastsættes i den enkelte kommune med samme beløb for hver boligenhed. For erhvervsjendomme fastsættes bidragets størrelse i forhold til den afledningsret, der tillægges erhvervsjendommen ud fra dens grundareal og udnyttelse. For stats- og amtskommunale vejarealer fastsættes bidragets størrelse i forhold til den afledningsret, der tillægges arealet ud fra dets størrelse. Afledningsretten udgør mindst 0,25 m³ pr. m² pr. år.
Stk. 2. De årlige bidrag til anlæg og drift kan kun opkræves fra ejendomme, der er tilsluttet spildevandsanlægget.

.....

Stk. 5. For stats- og amtskommunale veje fastsættes det årlige bidrag til anlæg efter stk. 2 i forhold til den afledningsret, der er tillagt vejarealet efter stk. 1. Der opkræves ikke driftsbidrag for veje.”

Det fremgår af stk. 1, at for statslige vejarealer fastsættes bidragets størrelse i forhold til den afledningsret, der tillægges arealet ud fra dets størrelse. I stk. 5, nævnes den ”afledningsret, der er tillagt vejarealet efter stk. 1.”.

Af de specielle bemærkninger til dette forslag, jf. betænkning af 11. december 1987, fremgår dette:

”Spørgsmålet om vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentlig kloak.

For at sikre, at veje, pladser og lign. bidrager til de offentlige spildevandsanlæg i lighed med de øvrige tilsluttede brugere, foreslås det, at der indføres bestemmelser om vejes bidrag til spildevandsanlæggene.

For at skabe grundlag for en enkel administration foreslås det at opdele vejene efter ejerforhold.

For stats- og amtskommunale veje foreslås det at skabe en bidragsfastsættelse i lighed med principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder, da disse vejarealer er små og veldefinerede.

Dette er imidlertid ikke tilfældet for kommunale veje og private fælles veje, hvorfor ...”

Det fremgår af disse specielle lovbemærkninger:

- at vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentlig kloak, og
- at der for statsveje foreslås en bidragsfastsættelse i lighed med principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder, da disse vejarealer er små og veldefinerede.

Det er Energistyrelsens vurdering, at ovennævnte i de specielle bemærkninger om ”at vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor” vedrører spørgsmålet om, hvornår det er aktuelt at opkræve vejbidrag i henhold til § 2 a, stk. 10. Som nævnt i indledningen, indeholder denne udtalelse ikke vejledning om gældende regler om, hvornår det er aktuelt at opkræve bidrag i henhold til § 2 a, stk. 10. Denne udtalelse indeholder vejledning om regler om hvilket areal, der skal anvendes ifølge § 2 a, stk. 10.

Begreberne ”vejarealet” og ”arealet ud fra dets størrelse” i stk. 1, og afledningsret tillagt ”vejarealet” i stk. 5, i § 2 i 1987-loven, er i forhold til det statslige vejbidrag ikke eksplicit defineret i selve spildevandsbetalingsloven eller i lovforslaget.

Det fremgår af ovennævnte lovbemærkninger, at bidragsfastsættelsen for stats- og amtskommunale veje skal ske i lighed med principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder, ”da disse vejarealer er små og veldefinerede”. Lovbemærkningerne vurderes at svare til det forudgående udvalgsarbejde, jf. Miljøstyrelsens betænkning 1/1986.

Det fremgår af daværende lovs § 2, stk. 1, jf. ovenfor, at erhvervstilslutningsbidraget opgøres ”ud fra dens grundareal og udnyttelse”. Der er ikke holdepunkter for at antage, at der med ”grundareal” menes andet end et matrikulært arealbegreb set i forhold til erhvervsejendomme.

Det fremgår af daværende lovs § 2, stk. 1, 2. pkt., at for boligejendomme fastsættes tilslutningsbidraget til samme beløb for hver boligenhed på en matrikel.

I relation til ovennævnte lovbemærkninger i betænkningen fra 11. december 1987 om ændringsforslaget om, at bidragsfastsættelsen for stats- og amtskommunale veje skal ske i lighed med principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder, bemærkes det, at matrikulære arealer var (og er) et grundprincip i forhold til opgørelse af tilslutningsbidrag for erhvervs- og boligejendomme.

En opgørelse af befæstede arealer eller af det afvandet areal indgik ikke i principperne for opgørelsen for erhvervs- og boligejendomme i 1987.

Principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder er i øvrigt omtalt i lovforslaget til 1987-loven samt i Miljøstyrelsens betænkning nr. 1/1986. I afsnit 4 i betænkningen redegøres der for udvalgets forslag til fremtidig model. Det fremgår heraf, at udvalget bl.a. har lagt vægt på, at når der er betalt tilslutningsbidrag, skal der efterfølgende ikke kunne opkræves supplerende tilslutningsbidrag. Dette bygger på princippet om, at betalingen også skal dække den ”kapacitet”, som af selskabet stilles til rådighed

også fremadrettet. I forhold til opgørelse af statsligt vejbidrag peger dette på, at det i 1987 var et formål, at når der en gang er betalt for tilslutning af et matrikelnummer eller et udskilt matrikellitra (erhvervs-, bolig- eller vej), så skal der ikke efterfølgende justeres i betalingen, uanset at der sker ændringer efterfølgende – værende sig i form af udvidelse af erhvervsvirksomheden, forøgelse af antallet af boligheder eller tilsvarende ved en forøgelse af det befæstede areal eller det areal, der konkret afvander fra en vej.

Miljøbeskyttelsesloven, lov om offentlige veje og lov om udstykning og anden registrering indeholder ligesom lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsanlæg ikke en eksplicit definition af begrebet "vejareal".

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsanlæg anvendes, som gengivet ovenfor, i 1987 i § 2 begreberne "vejarealet" og "arealet ud fra dets størrelse" i stk. 1, og afledningsret tillagt "vejarealet" i stk. 5.

I 1987 anvendes ordlyden "vejareal" i § 88 i vejloven og i § 49 i bekendtgørelse nr. 129 af 23. marts 1982 om udstykningsarbejder m.v.

I bekendtgørelse nr. 368 af 6. august 1985 af Lov om offentlige veje indgik følgende bestemmelse i § 88, stk. 1, der var gældende i 1987, da spildevandsbetalingsloven blev vedtaget:

"§ 88. Vejmyndighedernes ejendomsret til nyerhvervede vejarealer skal sikres ved arealernes udskillelse i matriklen."

Om offentlige vejers udskillelse i matriklen fremgik der i 1987 af § 49 i bekendtgørelse nr. 129 af 23. marts 1982 følgende:

"§ 49. Vejbestyrelserne skal sørge for, at arealer, der overtages af det offentlige til anvendelse som offentlig vej, og eksisterende offentlige vejarealer udskilles i matriklen, jfr. kap. 8 i lov om offentlige veje. Udskillelse kan først ske, når vejgrænserne er fastslået i marken."

Det bemærkes således, at udskilles af offentlige vejarealer i matriklen indebærer, at disse offentlige vejarealer optages i matriklen med et litra. Offentlige vejarealer optages således ikke i matriklen med et matrikelnummer. Der henvises til lov om udstykning og anden registrering i matriklen § 4, der omfatter offentlige vejarealer, herunder statsveje:

"§ 4. Ved et umatrikuleret areal forstås i denne lov et areal, der

- 1) ikke er optaget i matriklen eller
- 2) er optaget i matriklen uden matrikelbetegnelse.

Stk. 2. Ved en umatrikuleret ejendom forstås i denne lov et umatrikuleret areal, der udgør en ejendomsretlig enhed."

Det fremgår af noten i Karnov, at offentlige veje er et eksempel på arealer omfattet af § 4, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår iøvrigt af udvalgsarbejdet fra 1986 forud for forslaget til betalingsloven, at det hidtidige beregningsgrundlag har baseret sig på forskellige fordelingsnøgler, herunder fx arealstørrelse/udnyttelsesgrad/bebyggelsesprocent. I relation hertil bemærker udvalget, at det er væsentligt at få gjort op med de betydelige variationer i beregningsgrundlaget, samt at det er væsentligt at søge at se bort fra forsøg på at opnå "millimeter-retfærdighed" gennem detaljerede og uadministrerbare betalingsregler.

Dette peger på, at i 1987 blev hensynet til kostægthed afbalanceret i forhold til hensynet til administrativ enkelhed.

Energistyrelsen kan desuden henvise til, at det i 1989 i forbindelse med opgørelsen af de økonomiske konsekvenser af indførelsen af lovbestemmelsen om statsligt og amtsligt vejbidrag antageligt blev lagt til grund, at afledningsretten på 0,25 m³ skulle beregnes ud fra et matrikulært arealbegreb.

Det er Energistyrelsens vurdering af ordlyd og forarbejder, at ovennævnte retsgrundlag vedrørende betalingsloven, herunder lovbemærkninger i Folketingsudvalgets betænkning fra 1987 om, at bidragsfastsættelsen for stats- og amtskommunale veje skal ske i lighed med principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder, der helt grundlæggende baserer sig på et matrikulært begreb (matrikelnummer), samt betalingslovens ordlyd "vejareal" sammenholdt med ordlyden "vejareal" i Vejlovens regulering om udskillelse i matriklen (optagelse i matriklen med et litra), peger på, at begreberne "vejarealet" og "arealet ud fra dets størrelse" i stk. 1, og afledningsret tillagt "vejarealet" i stk. 5, i § 2 i 1987-loven skal forstås som det "vejareal", der er udskilt i matriklen i henhold til vejloven.

Det bemærkes, at opkrævning af statsvejsbidrag i henhold til § 2 a, stk. 10, forudsætter, at det i henhold til spildevandsbetalingsloven, herunder reglerne i miljøbeskyttelsesloven m.v. om vejers tilslutningspligt og selskabets forsyningspligt, er aktuelt at opkræve og opgøre statsvejbidrag. Energistyrelsen bemærker i denne forbindelse, at en lovlig tilslutning ikke i alle tilfælde forudsætter, at der foreligger en konkret tilladelse. Der henvises til den samlede vurdering nedenfor vedrørende 1987-loven.

Formålet med 1987-loven

Der fremgår klart af forarbejderne til spildevandsbetalingsloven fra 1987, at et af hovedformålene med loven var at gennemføre forslag om forenkling af betalingsstrukturen. Der henvises til det forudgående udvalg, der afgav betænkning nr. 1 fra 1986. Af de generelle bemærkninger til lovforslag L 62, 1987 fremgår bl.a. følgende:

"Selvom der kan fremføres en række principielle argumenter for, at sigtet med reglerne bør være en tilnærmelsesvis dækning af de udgifter, som de enkelte udledere eller grupper heraf belaster den samlede ordning med, har opfyldelsen af dette formål i praksis ført til så detaljerede regler, at betalingsområdet stort set må betragtes som uoverskueligt.

.....

Lovforslaget bygger på det hovedprincip, at spildevandsafledning eller kloakforsyning er en forsyningsvirksomhed, der finansieres af brugerne og dermed også "forurenerne" efter ensartede retningslinjer.

....

Der vil herved fremover være skabt et forenklet og administrerbart grundlag for opkrævning af betalingen for spildevandsbortskaffelse.

.....

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet i overensstemmelse med udvalgets forslag om en forenkling."

Det fremgår således tydeligt af lovforarbejderne, at det ikke er hensigten med loven i øvrigt at sikre en nøje overensstemmelse mellem spildevandsbetalingen og omkostningerne forbundet hermed i forhold til det tilsluttede areal. Andre hensyn, herunder hensyn til at opnå et enkelt beregningsgrundlag, har spillet ind.

Det er Energistyrelsens vurdering, at det generelt set i 1987 var og fortsat er administrativt mere enkelt at opgøre bredden og dermed størrelsen på et i matriklen udskilt vejareal set i forhold til alternative areal-begreber som asfalterede areal, det helt eller delvist befæstede areal eller det areal, der faktisk afvander. Det i matriklen udskilte vejareal antages desuden, at være det arealbegreb, der måtte forventes at give anledning til færrest justeringer løbende, da det antages, at der løbende er sket og kan ske mindre ændringer i det asfalterede areal, befæstet areal m.v. uden at det i matriklen udskilte vejareal ændres. Det bemærkes i denne sammenhæng, at det i matriklen udskilte areal, formentligt er det areal-begreb, der bygger på den for spildevandsselskaber og vejere mest entydige definition, hvilket i praksis må formodes at medføre færrest uenigheder. Det antages desuden, at dette arealbegreb er administrativt mest enkelt for spildevandsselskaberne at indhente oplysninger om.

Uanset ovennævnte vurdering, kan der formentligt være vejarealer, hvor udlednings- og tilslutningsforholdene varierer på forskellig vis indenfor samme vejareal, således at opgørelsen indenfor samme areal, hvorfra der delvist tilledes til selskabet, ikke nødvendigvis altid er enkel.

Desuden bemærkes det, at hvis det i matriklen udskilte areal generelt er større i landzoner end i byzoner vil dette i forhold til anvendelse af et areal-begreb baseret på grundareal mindske ensartetheden mellem de to zonetyper. Dette ændrer dog ikke på, at grundarealet formodes at være det arealbegreb, der samlet vurderes at være bedst i overensstemmelse med det beskrevne formål med loven.

Ressortmyndighedens generelle vejledning fra 1988

I Miljøstyrelsens vejledning om lov nr. 863 af 23. december 1987, jf. lovinformation fra Miljøstyrelsen nr. 1, 1988 om betalingsvedtægter for spildevandsanlæg vedrører kapitel 6 kommunalt og statsligt vejbidrag. Heraf fremgår følgende:

"6. Vejbidrag

Spørgsmålet om vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentlig kloak. For at sikre, at veje, pladser o.lign. bidrager til de offentlige spildevandsanlæg i lighed med de øvrige tilsluttede brugere, er der indført bestemmelser om vejes bidrag til spildevandsanlæggene.

For at skabe grundlag for en enkel administration, er vejene opdelt efter ejerforhold.

For stats- og amtskommunale veje fastsættes bidrag i lighed med principperne for bolig- og erhvervsområder, da disse vejarealer er små og veldefinerede.

Dette er imidlertid ikke tilfældet for kommunale veje og private fællesveje, hvorfor der for disse anvendes en mere enkel bidragsform, nemlig et samlet kommunalt bidrag.

Det antages normalt, at tilledningen af vejvand til kloakkerne indebærer en forøgelse af anlægsudgifterne til kloakledningerne på op til 8%. Kommunerne kan skønne, hvilken procent af anlægsudgifterne for det kommende budgetår kloakledningerne udgør i den enkelte kommune, og herudfra fastsætte kommunens vejbidrag, der maksimalt må udgøre 8% af de samlede anlægsudgifter til kloakledningsanlæggene, herunder de udgifter, der vil være til etablering af opstuvningsbassiner samt anlæg til rensning af regnvand og overløb fra overløbsbygværker.

Da vejvandets mængde er vanskelig at måle og ofte afledes direkte til recipient, betales der ikke driftsbidrag.

Vejbidraget udregnes ud fra det matrikulerede areal."

Det fremgår heraf, at spørgsmålet om vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentlig kloak. Det fremgår endvidere, at det statslige vejbidrag udregnes ud fra det matrikulerede areal. Det bemærkes, at oplysningen om "det matrikulerede areal" i vejledningen står

efter omtalen af det kommunale vejbidrag. Da det kommunale vejbidrag imidlertid ikke beregnes ud fra en arealbaseret model, er der ingen tvivl om, at omtalen heraf knytter sig til det statslige vejbidrag.

Når der i vejledningen fra 1988 og efterfølgende generelle vejledninger anvendes formuleringen "matrikulerede areal" skal det bemærkes, at offentlige veje ikke har et matrikelnummer. Som beskrevet ovenfor, skal offentlige vejarealer udskilles i matriklen. De udskilte offentlige vejarealer optages i matriklen med et litra. På den baggrund er det Energistyrelsens vurdering, at 1988-vejledningens ordlyd "matrikulerede areal" og de efterfølgende vejledningers ordlyd som fx "matrikulært areal" i 2001 vejledningen skal forstås som hele "det i matriklen udskilte vejareal", jf. lov om udstykning og anden registrering i matriklen og lov om offentlige veje.

Miljøstyrelsens lovinformation 1/1988 om lov nr. 863 af 23. december 1987 indeholder "Miljøstyrelsens standardvedtægt for kommunale betalingsordninger". Heraf fremgår i kapitel 3c følgende om stats- og amtskommunale veje:

"Afledningsretten beregnes som 0,25 m³ pr. m² pr. år af det areal, der afvandes til kommunens kloakforsyning."

I forhold til ordlyden i vejledningens afsnit 6 og standardvedtægtens kapitel 3c er det Energistyrelsens vurdering, at standardbetalingsvedtægten skal anvendes ud fra vejledningens angivelser.

Vurdering af lov nr. 863 af 23. december 1987 - arealbegrebet

Det er Energistyrelsens vurdering, at det med 1987-loven var hensigten at fastlægge en retstilstand, hvor beregningsgrundlaget for størrelsen på det statslige vejbidrag skulle fastlægges på baggrund af navnlig henvisningen i ovennævnte lovbemærkninger af 11. december 1987 til principperne for bolig- og erhvervsvirksomheder. Hermed er der tænkt på ordlyden i lovens § 2, stk. 1, 3. punktum, jf. "grundareal", hvormed der efter Energistyrelsens vurdering i loven fra 1987 blev lagt til grund, at der skulle anvendes et matrikulært arealbegreb. Desuden svarer ordlyden "vejarealet" og "arealet ud fra dets størrelse" i stk. 1, og afledningsret tillagt "vejarealet" i stk. 5, i § 2 i 1987-loven til ordlyden "vejareal" i reglerne om udskillelse i matriklen af offentlige "vejarealer". Det er endvidere styrelsens vurdering, at lovens tilsigtede arealbegreb skal fastlægges ud fra det ønskede princip om det mest enkle og administrerbare beregningsgrundlag, der som hovedregel opgøres en gang for alle. Dette understøtter, at det med 1987-loven blev lagt til grund, at der i forhold til opgørelse af det statslige vejbidrag skulle anvendes et såkaldt matrikulært arealbegreb.

Uanset denne vurdering, kan der formentligt være offentlige vejarealer, der er udskilt i matriklen, hvor udlednings- og tilslutningsforholdene varierer på forskellig vis, således at opgørelsen ikke nødvendigvis altid er enkel.

Det bemærkes, at opkrævning af statsvejsbidrag i henhold til § 2 a, stk. 10, forudsætter, at det i henhold til spildevandsbetalingsloven, herunder reglerne i miljøbeskyttelsesloven m.v. om vejejers tilslutningspligt og selskabets forsyningspligt, er aktuelt at opkræve statsvejbidrag.

- Reguleringen i 1992

Med lov nr. 388 af 20. maj 1992 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg blev der bl.a. foretaget ændringer, for så vidt angår den såkaldte mindsteafledningsret. For statslige og amtskommunale vejarealer indebar lovændringen, at der ikke længere skulle betales for tilslutning, men derimod årlige bidrag.

Med lov 388 fra 1992 ændres ordlyden vedrørende statsvejsbidraget til følgende i § 2:

"Stk. 5. For statsveje og amtskommunale veje fastsættes det årlige bidrag til anlæg og drift beregnet efter 0,12 m³ vand pr. m² areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg."

Det bemærkes, at der med lovændringen i 1992 gennemføres en ændring af ordlyden i bestemmelsen om opgørelse og opkrævning af statsvejsbidrag set i forhold til den indtil da gældende vedtaget i 1987.

Af de generelle bemærkninger i lovforslag nr. L 194 af 23. januar 1992 fremgår bl.a. følgende:

"Da bidragsfastsættelsen for stats- og amtskommunale veje i henhold til den gældende betalingslov giver anledning til en række problemer vedrørende beregningen af den afgiftspligtige vandmængde, er der i lovforslaget til afklaring heraf fastsat enkle og ensartede betalingsregler herom i alle kommuner."

Af de specielle bemærkninger til statsvejsreguleringen i § 2, stk. 5, fremgår følgende:

"Det årlige vandafledningsbidrag fra stats- og amtsveje indeholder nu også driftsbidrag. Dette er en konsekvens af, at tilslutningsbidrag for vejarealer bortfalder. Endvidere indebærer bestemmelsen, at vandafledningsbidraget ikke kan fastsættes højere end 0,25 m³ pr. m² afvandet areal."

Med ændringsforslag nr. 2 fremsat under Folketingsbehandlingen, jf. betænkningen til L 194 afgivet 29. april 1992 af Miljø- og Planlægningsudvalget, får § 2, stk. 5, i lov 388 fra 1992 den ovennævnte ordlyd. Af bemærkningerne vedrørende ændringsforslag nr. 2 fremgår følgende:

"For at gøre lovforslaget udgiftsneutralt for stats- og amtsveje foreslås det, at vandafledningsbidraget skal beregnes på grundlag af en arealafgift for 0,125 m³ pr. m² areal."

Det bemærkes således, at der i lovbemærkningerne i L 194 af 23. januar 1992 nævnes "afvandet areal", samt at der i det efterfølgende, vedtagne ændringsforslag, jf. ovenstående uddrag af betænkningen af 29. april 1992, nævnes "m² areal".

Det fremgår tydeligt af ovennævnte forarbejder, at formålet med § 2, stk. 5, om opgørelsen af størrelsen på statsligt vejbidrag ikke er at sikre en nøje sammenhæng mellem spildevandsbetalingen og omkostningerne forbundet hermed i forhold til det tilsluttede areal.

I 1992 nævnes i den nye ordlyd "...areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg."

Begrebet "spildevand" var i 1992 defineret på følgende måde i bekendtgørelse nr. 248 af 15. maj 1986 om tilførsel af spildevand til vandløb, søer eller havet m.v.:

"§ 2. Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, erhvervsvirksomheder, bebyggelse i øvrigt samt befæstede arealer."

Det er Energistyrelsens vurdering, at der med ovennævnte ordlyd i loven af 1992 fortsættes den hidtidige retstilstand, således at det med ordlyden "...areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg" fastlægges at opkrævning af stats-vejsbidrag forudsætter, at det i henhold til spildevandsbetalingsloven, herunder reglerne i miljøbeskyttelsesloven m.v. om vejers tilslutningspligt og

selskabets forsyningspligt, er aktuelt at opkræve statsvejbidrag fra hele eller dele af et i matriklen udskilt vejareal. Hermed er der i lovbestemmelsen om statsvejbidraget valgt et areal-begreb, der indebærer, at bestemmelsen i spildevandsbekendtgørelsens § 4 ikke er relevant i forhold til opgørelsen af størrelsen på vejbidraget.

Ud fra de ovennævnte lovbemærkninger til lovforslaget i 1992 er der intet der tyder på, at det med ændringen i 1992 har været hensigten at ændre i areal-begrebet fastlagt med loven fra 1987.

Det bemærkes iøvrigt, at når vandmængden i ordlyden i § 2, stk. 5, i 1992 nedsættes til 0,25, jf. ovennævnte i betænkningen fra 1992 fra Folketingets udvalg, så sker dette ud fra et ønske om udgiftsneutralitet. Ud fra materiale om opgørelse af de økonomiske konsekvenser af lovændringen i 1992 fremgår det eksplicit, at der i relation til ændringen i 1992 er lagt et matrikulært arealbegreb til grund.

Dette betyder, at hvis loven byggede på et arealbegreb, der omfattede mindre arealer end det matrikulære arealbegreb, så må det antages, at regnmængden alt andet lige ville være sat til et større mængde end det i 1992 i loven fastsatte niveau.

Ressortmyndighedens generelle vejledning fra 1992

I Miljøstyrelsens vejledning nr. 124 af 16. juli 1992 om udformning af betalingsregler for spildevandsanlæg omtales i kapitel 7 reglerne om kommunalt og statsligt vejbidrag. Om lovens daværende § 2, stk. 5 (der svarer til den nuværende § 2 a, stk. 10) fremgår følgende i vejledningen fra 1992:

"7. Vejbidrag (lovens § 2, stk. 5 og 8)

Spørgsmålet om vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentlig kloak.

For at sikre, at veje, pladser o.lign. bidrager til de offentlige spildevandsanlæg i lighed med de øvrige tilsluttede brugere, er der indført bestemmelser om vejes bidrag til spildevandsanlæggene.

For at skabe grundlag for en enkel administration er vejene opdelt efter ejerforhold.

7.1 Statsveje og amtskommunale veje

For disse veje fastsættes det årlige bidrag til anlæg og drift beregnet efter en vandmængde på 0,12 (m³) vand pr. (m²) matrikulært areal, hvorfra der inden for den offentlige kloakforsyning tilledes spildevand til det offentlige spildevandsanlæg. Vandafledningsbidraget kan således ikke fastsættes højere end 0,12 (m³) pr. (m²) afvandet areal."

Vejledningen indeholder en standardvedtægt, hvoraf der i afsnit 5a fremgår følgende om stats- og amtskommunale veje:

"For de vejarealer, hvorfra der tilledes spildevand til det offentlige spildevandsanlæg, betales et årligt vandafledningsbidrag for en vandmængde, der beregnes til 0,12 (m³) vand pr (m²) areal hvorfra spildevandet tilledes spildevandsanlægget."

Vurdering af lov nr. 388 af 20. maj 1992 - arealbegrebet

Det er Energistyrelsen vurdering, at ordlyden i § 2, stk. 5: "...hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg" henviser til det forhold, at statsligt vejbidrag kun omfatter de tilfælde, hvor det er aktuelt at opkræve bidrag, jf. ovenfor.

Det er endvidere Energistyrelsens vurdering, at det ud fra materiale relateret til lovens vedtagelse i 1992 må antages, at der ved nedsættelsen af regnmængden i ændringsforslaget er lagt et matrikulært arealbegreb til grund.

Endeligt er det Energistyrelsens vurdering, at det må lægges til grund, at der med vedtagelsen af § 2, stk. 5, i lov nr. 388 i 1992, ikke var tilsigtet en ændring i forhold til det arealbegreb, der blev fastlagt med 1987-loven. En ændring af arealbegrebet måtte i givet fald efter Energistyrelsens vurdering forudsætte klarere holdepunkter herfor i forarbejderne til 1992-loven.

- *Reguleringen i 1997 og tilhørende vejledning fra 1997*

I 1997 gennemføres ændringer i spildevandsbetalingsloven (spildevandsrensning i det åbne land). Denne lovændring indeholder ikke ændringer i vejbidragsreglerne. Som opfølgning på 1997-loven udsteder Miljøstyrelsen vejledning nr. 12 fra 1998. Heri er vejbidrag omtalt i afsnit 3.4.5. Der fremgår bl.a. følgende:

"For stats- og amtskommunale veje beregnes det årlige bidrag til anlæg og drift efter en vandmængde på 0,12m³ vand pr. m² matrikulært areal, hvorfra der inden for den offentlige kloakforsyning tilledes spildevand til det offentlige spildevandsanlæg, jf. lovens § 2, stk. 5.

Vejledningen fra 1997 indeholder en standardvedtægt, hvoraf der i afsnit 3D fremgår følgende om stats- og amtskommunale veje:

"For stats- og amtskommunale veje beregnes et årligt vejbidrag efter en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² matrikulært areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg. Bidraget beregnes på baggrund af det matrikulære areal for den vejstrækning, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg."

- *Reguleringen i 2000 (lovens § 2 a, stk. 9 og § 2 a, stk. 6) og tilhørende generel vejledning fra 2001 og 2013*

Med lov nr. 342 af 17. maj 2000 fastsættes reguleringen af statsligt vejbidrag således i § 2 a:

"Stk. 9. For statsveje og amtskommunale veje fastsættes med udgangspunkt i kubikmetertaksten, jf. stk. 3, et årligt vejbidrag beregnet ud fra en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² areal, hvorfra spildevandet tilledes til det offentlige spildevandsanlæg. Hvis vandafledningsbidraget er opdelt i en fast og en variabel del, jf. stk. 6, betaler statsveje og amtskommunale veje alene den variable del af bidraget beregnet ud fra den i stk. 6 nævnte variable kubikmetertakst."

Af lovforslaget, jf. L 182 fremsat 3. februar 2000, fremgår der følgende af de specielle bemærkninger:

"Forslaget til § 2 a, stk. 9, er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 5, med præcisering af, at der ved beregningen af vejbidraget for stats- og amtskommunale veje anvendes den variable kubikmetertakst nævnt i stk. 6, jf. forslaget til § 3, stk. 1. Endvidere præciseres det, at der kun betales den variable del af bidraget, hvis vandafledningsbidraget er opdelt i en fast og en variabel del."

Efter lovændringen i 2000 udsteder Miljøstyrelsen den i dag gældende generelle vejledning nr. 3 fra 2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg ([Den generelle vejledning](#)):

"6.1 Statsveje og amtskommunale veje

Optrækning af vejbidrag er aktuelt i de tilfælde, hvor afstrømningen fra vejarealet er tilsluttet offentligt spildevandsanlæg og dermed er medtaget i spildevandsplanen.

For stats- og amtskommunale veje beregnes der efter lovens § 2 a, stk. 9, et årligt vejbidrag efter en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² matrikulært areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg. Bestemmelsen skal forstås således, at det er det matrikulære areal for den vejstrækning, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg, der indgår i beregningen. Der vil derfor i beregningen indgå arealer, som ikke eller kun delvist afvander til det offentlige spildevandsanlæg.

Bidraget beregnes ud fra den samme kubikmetertakst, som gælder for vandafledningsbidraget. Hvis kommunalbestyrelsen har valgt at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del, betales alene den variable del af vandafledningsbidraget. Stats- og amtsveje betaler således ikke den faste del af vandafledningsbidraget. "

Standardvedtægten har heri denne ordlyd:

"1. Statsveje og amtskommunale veje.

For stats- og amtskommunale veje beregnes et årligt vejbidrag efter en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² matrikulært areal, hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg. Bidraget beregnes på baggrund af det matrikulære areal for den vejstrækning, der er tilsluttet det offentlige spildevandsanlæg."

Det fremgår af Naturstyrelsens vejledning af 5. september 2013 om Justering af kapitel 3 B og 3 D i bilag 1 i standardvedtægten, at nedennævnte tekst indgår i standardvedtægten ([bilag 1, standardvedtægten](#)). Denne vejledning har siden 2015 har været tilgængelig på Energistyrelsens hjemmeside:

"3 D. Vejbidrag

1.Statsveje og amtskommunale veje.

For statsveje beregnes et årligt vejbidrag efter en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² matrikulært areal, hvorfra spildevandet tilledes af [indsæt navnet på spildevandsforsyningsselskabet]s spildevandsanlæg. Bidraget beregnes med brug af kubikmetertaksten på trin 1 og på baggrund af det matrikulære areal for den vejstrækning, der er tilsluttet spildevandsanlægget."

Afslutningsvist bemærkes, at den i dag gældende § 2 a, stk. 6, fastsættes med lovændringen i 2000, jf. daværende § 2 a, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven:

"Stk. 5. I tilfælde, hvor der afledes vand, uden at der har været et vandforbrug, beregnes vandafledningsbidraget ud fra den afledte vandmængde."

Denne særlige bestemmelse vedrører ifølge vejledningen fra 2001 vand fra afværgepumpninger og perkolat fra lossepladser, der særskilt tillades tilledt den offentlige kloak. I de tilfælde, der er omfattet af § 2 a, stk. 5, installeres i visse tilfælde en måler, der måler mængden af afledt vand. Tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, indgår efter de gældende almindelige regler ikke i beregningsgrundlaget for vandafledningsbidraget, jf. lovens § 2 a, stk. 2. Reglerne om vejbidrag er særlige regler, der fraviger de øvrige regler om, hvordan vandafledningsbidrag fastsættes, og indholdet af de øvrige regler, herunder § 2 a, stk. 5, kan derfor som udgangspunkt ikke indgå som fortolkningsbidrag til reglerne om vejbidrag.

- *Lovfastsat formålsbestemmelse fra 2009*

Med lov nr. 460 af 12. juni 2009 fastsættes der følgende om lovens formål i § 1, stk. 1:

"Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover tages der hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler."

Af de specielle lovbemærkninger til denne bestemmelse fremgår der følgende:

"Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 gennemfører vandrammedirektivets artikel 9 om omkostningsdækning for spildevandsforsyningsselskaber. Bestemmelsen er en præcisering af, at der ikke fra kommunal eller statslig side må ydes tilskud med henblik på en reduktion af betalingen for afledning af spildevand. Bestemmelsen er en klarificering af prisfastsættelsesprincippet i § 1 kombineret med prisloftreguleringen i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold."

Af art. 9 fremgår bl.a., at medlemsstaterne skal sikre bl.a., at ” de forskellige vandanvendelsessektorer, opdelt i mindst sektorerne husholdninger, industri og landbrug, yder et passende bidrag til dækning af omkostningerne i forbindelse med forsyningspligtigheder, baseret på den økonomiske analyse, der foretages i henhold til bilag III, og under hensyn til princippet om, at forureneren betaler.”

Det er Energistyrelsens vurdering, at spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 1, indebærer, at bestemmelserne i loven i øvrigt skal anvendes med henblik på at sikre opfyldelse af lovens fastsatte formål om bl.a. forureneren betaler og omkostningsdækning.

Set i forhold til lovens nuværende § 2 a, stk. 10, om statsligt vejbidrag skal det imidlertid bemærkes, at det af forarbejderne til de grundlæggende love i 1987 og 1992 klart fremgår, at der med reguleringen af statsligt vejbidrag ikke er tilsigtet en betaling, hvor der er en nøje sammenhæng mellem mængden af afledt vand eller de faktiske omkostninger ved håndtering af det afledte vand samt størrelsen på det statslige vejbidrag. Med forbehold herfor indebærer lovens § 1, stk. 1, at der generelt set skal inddrages hensyntagen til bl.a. forureneren-betaler-princippet. Dette kan således efter omstændighederne være relevant at inddrage i de helt særlige tilfælde, jf. nedenfor i udtalelsen, hvor der eventuelt måtte være anledning til at anvende et andet begreb end det matrikulære begreb.

Ressortmyndighedens tidligere vejledende udtalelser

De myndigheder (Miljøstyrelsen, By- og Landskabsstyrelsen m.v.), der har været ressortansvarlige for spildevandsbetalingsloven, har løbende afgivet konkrete vejledende udtalelser om indholdet i lovens regulering af statsligt vejbidrag. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet overtog ressortansvaret i juni 2015. Energistyrelsen har ikke siden 2015 udtalt sig om lovens § 2 a, stk. 10. Energistyrelsen kan dog oplyse, at By- og Landskabsstyrelsen den 11. februar 2010 som svar på en henvendelse af samme dato fra Vejdirektoratet har udtalt sig om afsnit 6 i Vejledning nr. 3 fra 2001. Det er Energistyrelsens vurdering, at det ikke kan lægges til grund, at den ansvarlige styrelse med udtalelsen af 11. februar 2010 har haft til hensigt at ændre den seneste generelle vejledning fra 2001.

Praksis

Energistyrelsen er ikke bekendt med eventuelle administrative afgørelser eller domspraksis vedrørende spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10.

Miljøstyrelsens spildevandsredegørelse 1995

Miljøstyrelsens Redegørelse nr. 2 fra 1995 indeholder følgende om vejbidrag:

”3.2.5. Vejbidrag

”Det er blevet foreslået, at vejbidrag skal betales efter befæstet areal, i modsætning til det nuværende matrikulære areal, samt at der skal betales samme takst for kommune-, amts- og statsveje”.

”Det er endvidere blevet foreslået, at det årlige vejbidrag for kommune og private veje fastsættes til en %-del af kloakforsynings driftsudgifter. For amts- og statsveje foreslås det årlige bidrag fastsat som en del af et fast bidrag pr. påbegyndt 500m² befæstet areal.”

Afledning af overfladevand fra vejarealer har været genstand for flere reguleringsordninger fra miljøbeskyttelsesloven ikrafttræden til i dag, og det vil være muligt at indbygge en sådan reguleringsform.”

Spildevandsudvalgets rapport fra 2011

I 2011 afgiver Naturstyrelsen en rapport fra det såkaldte Spildevandsudvalg. I rapporten står der følgende om statsveje:

”5.8.3. Statsveje

For statsveje beregnes vejbidraget efter de gældende regler efter en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² matrikulært grundareal for den vejstrækning, hvorfra spildevandet tilledes spildevandsforsyningen. Det skønnes, at det befæstede areal for statsveje udgør ca. 50 % af det matrikulære areal. Det indebærer, at der med det gældende betalingsprincip betales for ca. 0,24 m³ vand pr. m² befæstet areal, svarende til ca. 6 kr. pr. m² befæstet areal ekskl. moms, hvis der regnes med en takst på 26,40 kr./m³ ekskl. moms svarende til 33 kr./m³ inkl. moms, som skønnes at være en gennemsnitstakst. Ifølge Transportministeriet havde Vejdirektoratet i 2010 udgifter til afvandingsbidrag på 31 mio. kr.”

Energistyrelsen bemærker, at det i ovennævnte om gældende regler fremgår, at begrebet ”areal” i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, skal forstås som ”det matrikulære grundareal for den vejstrækning, hvorfra spildevandet tilledes spildevandsforsyningen”.

I øvrigt bemærkes det, at det i spildevandsudvalgets rapport lægges til grund, at den årlige nedbør er 712 mm (nedbørsnormalen for Danmark i perioden 1960-1990 jf. DMI), svarende til 0,712 m³ pr. m² befæstet areal. Herfra kan fratrækkes fordampning og anden tilbageholdelse, der vil reducere afledningen til kloakken. I Spildevandsudvalgets rapport fra 2011 skønnedes det befæstede areal som gennemsnit at udgøre ca. 50 % af de matrikulære arealer for statsveje på det tidspunkt. Den skønnede belastning fra statsvejene på det tidspunkt må derfor antages at have udgjort i størrelsesordenen 0,3 m³ pr. m² matrikulært areal.

Energistyrelsens vejledende udtalelse

Der er i henvendelsen af 16. august 2018 stillet følgende generelle spørgsmål:

”1.Er beregningsgrundlaget for det statslige vejbidrag det matrikulære areal?

2.Hvis der er tale om at det bidragspligtige areal skal opgøres på anden vis end det matrikulære som nævnt under punkt 1, ønsker vi retningslinjer for, hvordan arealerne så skal gøres op.”

På denne baggrund skal Energistyrelsen om § 2 a, stk. 10, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 6. juli 2010 med efterfølgende ændringer, generelt vejledende udtale følgende.

Det følger af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, at et spildevandsselskab skal opkræve årlige statslige vejbidrag, der skal beregnes ud fra en vandmængde på 0,12 m³ vand pr. m² areal, hvorfra spildevandet tilledes til et spildevandsforsyningsselskab.

Denne vejledende udtalelse vedrører spørgsmålet om, hvilket arealbegreb, der i henhold til spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, skal anvendes i opgørelsen af bidragets størrelse, når det er aktuelt i henhold til lovgivningen i øvrigt at opkræve statsvej-bidrag. Denne vejledende udtalelse indeholder således ikke vejledning om de gældende regler om, hvornår det er aktuelt at opkræve bidrag i henhold til § 2 a, stk. 10.

Det er Energistyrelsens vurdering, at ordlyden i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10: ”...,hvorfra spildevandet tilledes det offentlige spildevandsanlæg” henviser til, at opkrævning af stats-vejbidrag forudsætter, at det i henhold til spildevandsbetalingsloven, herunder reglerne i miljøbeskyttelsesloven m.v. om vejejers tilslutningspligt og selskabets forsyningspligt, er aktuelt at opkræve statsvejbidrag fra hele eller dele af et i matriklen udskilt vejareal.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilket arealbegreb der indgår i beregningsgrundlaget i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, i forhold til statsveje, kan Energistyrelsen generelt vejledende oplyse, at størrelsen på det nævnte "areal" skal opgøres ud fra størrelsen på det, der senest i vejledningen fra 2001 er omtalt som det "matrikulære areal". I forhold til anvendelsen af begrebet det "matrikulære areal" henvises til de ovenfor under retsgrundlaget, herunder de vedrørende vejledningen fra 1988 nævnte regler om udskillelse af offentlige vejarealer i matriklen.

Energistyrelsen kan endvidere vejledende oplyse, at arealet i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, ikke skal opgøres for det fulde areal, når kun en del af arealet er tilsluttet spildevandsforsynings-selskabets anlæg. I forhold til sådanne tilfælde, hvor en vej inden for samme i matriklen udskilte areal dels afleder til et spildevandsselskabs anlæg, og dels afleder på anden måde, f.eks. til recipient, vedrører denne udtalelse ikke spørgsmålet om, hvordan grænsen mellem de to forskellige arealer på samme litra optaget i matriklen skal drages. For den del, hvor det er aktuelt at opkræve og opgøre statsvejbidrag, skal det såkaldte "matrikulære areal" anvendes.

Energistyrelsen kan desuden ikke afvise, at der kan forekomme helt særlige tilfælde, hvor de konkrete forhold giver anledning til, at det matrikulære arealbegreb må fraviges. I sådanne tilfælde skal anvendelsen ske i bedst mulig overensstemmelse med det "matrikulære areal" og retsgrundlaget i øvrigt.

For så vidt angår baggrunden for ovennævnte vurdering af, at spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 10, indeholder et såkaldt matrikulært arealbegreb henvises navnlig til ordlyden i 1987-loven og forarbejderne, herunder det angivne formål, samt Vejlovens daværende (og nuværende) regulering om pligt til udskillelse af "vejarealer" i matriklen. I forhold til formålet med bestemmelsen om statsligt vejbidrag fremgår det klart af forarbejderne i 1987 og 1992, at det ikke har været hensigten med loven at sikre en nøje overensstemmelse mellem spildevandsbetalingen og omkostningerne forbundet hermed i forhold til det tilsluttede areal, men at hensynet til administrativ enkelhed er blevet vægtet højt. Der henvises desuden til, at det er Energistyrelsens vurdering, at det med de efterfølgende lovændringer siden 1987 ikke har været tilsigtet at ændre det i 1987 fastlagte arealbegreb. For så vidt angår 1992-loven henvises til, at det eksplicit fremgår af materiale relateret til lovens vedtagelse i 1992, at det må antages, at der i forbindelse den i 1992 fastsatte vandmængde er lagt et matrikulært arealbegreb til grund. Energistyrelsen henviser i øvrigt til princippet om omkostningsdækning samt en konsekvent generel vejledning fra de ansvarlige ressortmyndigheder siden 1988 og til bl.a. Spildevandsudvalgets rapport fra 2011, hvor det er lagt til grund, at anvendelsen af det såkaldte matrikulære areal er gældende ret.

Venlig hilsen

Marianne Lassen